

SHRNUTÍ

Diplomová práce popisuje a analyzuje právní úpravu hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti v České republice a ve Švédsku. Hlavní důvod proč jsem si vybrala toto téma je ten, že v obou zemích existují dva zcela odlišné systémy. V České republice máme povinný státní systém podpor v nezaměstnanosti, kdežto Švédsko je jednou ze čtyř evropských zemí, kde stále existuje tzv. Gentský systém. Tato země je navíc známá jako typický příklad tzv. welfare státu a může být tedy zajímavé, zaměřit se také na tento fakt a jeho vliv na zvolené téma.

Hlavním cílem práce je tedy porovnat oba systémy, jednotlivé instituty této problematiky, zaměřit se dále na hlavní rozdíly, ale také upozornit na společná pravidla a principy.

Práce se skládá z úvodu, hlavní části a závěru. Hlavní část je pak rozdělena celkem do sedmi kapitol. První z nich vysvětluje, co je to nezaměstnanost, její jednotlivé typy a jaké důsledky s sebou nesou. Následující dvě kapitoly se týkají historického vývoje právní úpravy, a to jak v českém (respektive v československém), tak ve švédském právu. Vzhledem k tomu, že mnoho zmíněných zákonů je obsahově značně rozsáhlých, zaměřuji se ve své práci pouze na ty části, které se týkají pravidel hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti. Největší část práce se pokouší popsat základní instituty, konkrétně podmínky pro získání dávek, délku podpůrčí doby, výši dávek, ale také např. vhodné zaměstnání atd. U každé kapitoly je vždy první část věnovaná českým pravidlům, druhá pak švédským. Závěrečná část se zabývá detailním a kritickým srovnáním jednotlivých ustanovení, pokouší se hodnotit, jestli systémy fungují nebo ne, popisuje v jakých bodech můžeme spatřovat shodu nebo naopak rozdíly. V této kapitole jsou také obsaženy mé názory a vlastní hodnocení.

Na základě všech nalezených informací jsem očekávaně došla k závěru, že česká a švédská právní úprava hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti jsou značně rozdílné, a to zejména v problematice týkající se délky podpůrčí doby, výši vyplácených dávek a v podmínce předchozího zaměstnání. Tento závěr je ovlivněn několika důvody. Jedním z nich je zcela odlišný vývoj právních úprav, dalším pak fakt, že Švédsko jakožto sociální stát investuje mnoho finančních prostředků do oblasti sociálního zabezpečení včetně hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti. Dalším důvod může být spatřován v

tom, že v této oblasti i nadále chybí vliv a snaha Evropské unie unifikovat právní předpisy zabývající se touto otázkou, takže problematika hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti zůstává záležitostí jednotlivých států.